

Wstęp: Ile razy mamy przebaczać?

Pewnego dnia Piotr podszedł do Jezusa z pytaniem, które wielu z nas sobie zadaje:

„Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zgrzeszy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy?”

Jezus odpowiedział mu słowami pełnymi mądrości:

„Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.” (Mt 18, 21-22)

To nie była prosta matematyczna poprawka. Jezus nie ustalał limitu 490 przebaczeń, lecz uczył prawdy znacznie głębszej: chrześcijańskie przebaczenie nie ma granic. Nie chodzi o liczenie krzywd, ale o miłość bez miary – taką, jaką Bóg ma wobec nas.

Ale jak możemy to stosować w codziennym życiu? Co naprawdę oznacza „siedemdziesiąt siedem razy”? W tym artykule zagłębimy się w teologiczną głębię tego nauczania, jego związek z Bożym miłosierdziem oraz sposoby, w jakie możemy je realizować w relacjach z innymi i z samym sobą.

1. Biblijne znaczenie „siedemdziesiąt siedem razy”

Odpowiedź Jezusa dla Piotra ma głębszy sens, niż się wydaje. W Biblii liczba siedem symbolizuje pełnię i doskonałość Bożą. Powiedzenie „siedemdziesiąt siedem razy” oznacza przebaczenie bez końca, nieskończone miłosierdzie.

Echo Starego Testamentu

Aby lepiej zrozumieć tę frazę, wróćmy do Księgi Rodzaju. Spotykamy tam Lameka, potomka Kaina, który mówi:

„Jeśli Kain miał być pomszczony siedem razy, to Lamek siedemdziesiąt siedem razy.” (Rdz 4, 24)

Lamek uosabia narastającą przemoc po grzechu pierworodnym. Jego zasadą była niekończąca się zemsta. Jezus całkowicie odwraca tę logikę: zamiast nieograniczonej zemsty, wzywa nas do nieograniczonego przebaczenia. Tam, gdzie świat odpowiada nienawiścią,

chrześcijanin ma odpowiadać miłosierdziem.

2. Przebaczenie w życiu chrześcijanina: dlaczego jest tak trudne?

Przebaczenie to jedno z najtrudniejszych chrześcijańskich wezwań. Czasami rany są tak głębokie, że wydaje się niemożliwe, aby wybaczyć. Mówimy sobie:

- „Nie chcę być hipokrytą – nie potrafię przebaczyć szczerze.”
- „To zbyt boli, ta osoba na to nie zasługuje.”
- „A jeśli znowu mnie zrani?”

Ale właśnie tutaj Ewangelia stawia nam wyzwanie. Jezus nie prosi nas o przebaczenie, bo to łatwe, ale bo to właśnie ono nas wyzwala.

Przebaczyć nie znaczy zapomnieć – to znaczy kochać jak Bóg

Bóg nie ma „amnezji”, gdy nam przebacza. Pamięta nasze grzechy, ale nie używa ich przeciwko nam. Daje nam nową szansę. Przebaczenie nie oznacza usprawiedliwiania zła ani pozwalania, byśmy byli nadal ranieni, ale wybór, by nie dać się zniewolić urazie i goryczy.

Wspaniałym przykładem jest św. Jan Paweł II. Po zamachu na swoje życie w 1981 roku odwiedził zamachowca, Mehmeta Ali Ağcę, w więzieniu i mu przebaczył. Nie dlatego, że zamach był słuszny, ale ponieważ rozumiał, że Boże miłosierdzie jest większe niż każde zło.

3. Związek między przebaczeniem a Bożym miłosierdziem

W przypowieści o nielitościwym dłużniku (Mt 18, 23-35) Jezus pokazuje, jak Bóg nam przebacza i jak my powinniśmy przebaczać innym. Król daruje słudze ogromny dług, ale ten sługa odmawia darowania znacznie mniejszego długu swojemu bliźniemu i każe go uwięzić.

Przesłanie jest jasne: Bóg przebaczył nam niewyobrażalnie wiele (nasze grzechy), więc jak

możemy odmawiać przebaczenia innym?

Miłosierdzie Boga nie ma granic. Na krzyżu Jezus wypowiedział najbardziej poruszające słowa:

„Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią.” (Łk 23, 34)

Jeśli On przebaczył nawet w chwili największego cierpienia, jaką mamy wymówkę, by nie przebaczyć?

4. Praktyczne wskazówki: Jak przebaczać „siedemdziesiąt siedem razy”?

Przebaczenie nie jest uczuciem, ale decyzją. Nie czekajmy, aż „poczujemy gotowość”, ale zacznijmy działać.

a) Módl się za osobę, która cię zraniła

Jezus nakazał nam miłować nieprzyjaciół i modlić się za tych, którzy nas prześladują (Mt 5, 44). Modlitwa za kogoś pomaga nam zobaczyć go oczami Boga i przemienia nasze serce.

b) Uznaj, że ty też potrzebujesz przebaczenia

Często trudno nam przebaczyć, bo zapominamy, jak wiele sami już otrzymaliśmy od Boga. Rozważ Jego miłosierdzie i pamiętaj, że nigdy nie odmawia ci przebaczenia.

c) Nie pielęgnuj urazy

Za każdym razem, gdy roztrząsasz dawną krzywdę, więzisz siebie w przeszłości. Wybierz wolność i powierz swój ból Bogu.

d) Korzystaj z sakramentu pokuty i pojednania

Spowiedź to miejsce, gdzie uczymy się przyjmować i dawać przebaczenie. Tam Bóg uczy nas, jak być miłosiernym na Jego wzór.

e) W razie potrzeby szukaj pomocy duchowej lub psychologicznej

Niektóre rany są tak głębokie, że potrzebujemy wsparcia. Kapłan, kierownik duchowy czy terapeuta mogą pomóc nam w uzdrowieniu.

Podsumowanie: Przebaczajmy tak, jak Bóg nam przebaczył

„Siedemdziesiąt siedem razy” to nie liczba – to styl życia. To wezwanie do odbicia Bożego miłosierdzia w świecie, który odpłaca nienawiścią i zemstą.

Przebaczenie nie oznacza, że ból natychmiast znika, ale jest pierwszym krokiem do uzdrowienia. Bóg nie prosi nas o rzeczy niemożliwe – On daje nam łaskę, byśmy mogli przebaczać.

Dziś zachęcam cię do refleksji:

- Czy jest ktoś, komu powinienem przebaczyć?
- Czy trzymam w sercu urazy, które odbierają mi pokój?
- Czy doświadczyłem Bożego przebaczenia w moim życiu?

Jeśli nosisz w sobie rany, które wydają się nieuleczalne, pamiętaj o słowach Jezusa:

„U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe.” (Mt 19, 26)

Miej odwagę przebaczać. Nie tylko siedem razy, ale siedemdziesiąt siedem razy. Bo w przebaczeniu odnajdujemy prawdziwą wolność.